

*„Ajándék a kegyelem, ajándék és végtelen, tökéletes,
és az üdvösség az Isten műve.
Ebben a műben, abban nem a kézzel épített Szentélyben,
amit Isten művel a mennyből leszállott Jeruzsálemben,
mégis, íme ékkövek díszítik a falakat és színarany,
és ezek az ékkövek a te életed tettei lettek, a szeretetek,
kicsiny és hatalmas türelmek,
töredelmek és újra és újra elkezdett jószándék,
vágyak az Isten után,
és fölállások, lépések,
- íme ott vagy az üdvözítésben.”*

Évközi 21. vasárnap

Iz 22,19-23
Róm 11,33-36
Mt 16,13-20

Vajon ki látta az Úr gondolatait?

Milyen kifürkészhetetlenek útjai?
Milyen átláthatatlanok gondolatai?
Isten végtelen és örök szeretettel üdvözít bennünket,
ingyenes kegyelemmel halmoz el minket,
ajándék az üdvösségünk.
Kifürkészhetetlen és átláthatatlan bölcsesség ez a szeretet.
Minden Ő általa van, minden belőle árad, az örök élet, a mi üdvösségünk.
De ebben az üdvözítésben, Isten tettében, a kegyelemben
- ó milyen kifürkészhetetlen Isten - helyet kap az ember,
helyet kap, hogy ő is törekedjen, hogy ő is cselekedjék.
Isten lehajol hozzánk, keres bennünket elveszetteket,
és odaadja érettünk Egyszülött Fiát,
érettünk, bűneinkben lévén ellenségeiért föláldozza önmagát, kiontja drága vérért.
Ó milyen megfoghatatlan Isten szeretetének titka!
De vajon e Szeretet bölcsessége, amikor ugyanebbe a tettbe,
az Ő üdvözítő, kimondhatatlan, végtelen, tökéletes szeretetébe
beleilleszt bennünket úgy,
nemcsak, mint megtalált elveszettet,
nemcsak úgy, mint hitvány szolgát,
beleilleszt bennünket úgy ebbe a műbe, mint jóbarátot.
Úgy fogja meg a kezünket miközben fölemel minket,
hogy mi magunk is megfoghatjuk a bennünket fölemelő kezét,
és hív minket, hogy lépünk az Ő nyomába.
Megy előttünk, visz minket, és követjük Őt.
Vezet bennünket.
Milyen kifürkészhetetlenek Isten útjai?
Milyen átláthatatlanok az Ő gondolatai?
Milyen ajándékot készített nekünk,
amikor úgy ajándékozott meg bennünk,
megajándékozott önmagával,
hogy minket magunkat is belefoglalt az ajándékba.
Olyan az Ő kegyelme, kegyelmének ingyenes ajándéka,
a Trónjából kiáradó folyam,
olyan az Ő kegyelme, hogy nem áll meg.
Nem torpan meg tőlünk pár lépésre,
nem áll meg a szívünk ajtajánál, és nem csak zörget,
hanem nézd a kegyelmet: lép be hozzád,
már lép be a szívedbe.
Mint a sugár, olyan, mint a hajnal fénye,
megfoghatatlan, és gátat nem vethetsz elébe,
átítat és átragyog rajtad, benned él,
és a te életed fénné lesz ebben a ragyogásban.

Jelen vagy, élheted az életedet, megteheted a szeretetet,
igen, nagy, végtelenül hatalmas lehetsz az Isten színében,
olyan hatalmat ad, hogy fiának nevez téged és valóban az vagy,
barátjának hív, és valóban jóbarát vagy,
úgy beszélget veled, ahogy jóbarátok beszélnek egymással.
Ilyen az üdvösség, a kegyelem ilyen.

Isten műve ez.

Kölcsön ki adhat Teneked, hogy visszakövetelhetne Tőled?
Vagy ki tehetné többé a Te tetteidet?

*Ajándék a kegyelem, ajándék és végtelen, tökéletes,
és az üdvösség az Isten műve.*

*Ebben a műben, ebben a nem kézzel épített Szentélyben,
amit Isten művel - a mennyből leszállott Jeruzsálemben,
mégis, íme ékkövek diszítik a falakat és színarany,
és ezek az ékkövek a te életed tettei lettek, a szeretetek,
kicsiny és hatalmas türelmek,*

töredelmek és újra és újra elkezdett jószándék,

vágynak az Isten után,

és fölállások, lépések,

- íme ott vagy az üdvözítésben.

Ó általa van minden és belőle árad.

Érte van, valóban Ő az Üdvözítő.

De milyen üdvözítő Ő?

A kegyelem felett még megajándékozott téged önmagaddal is, hogy jelen légy,
hogy úgy örvendezz az Ő színében,

hogy egész életeddel ragyogj bele az Ő fényébe,

aki hívott, aki magába fogadott téged, aki átítatott, és nem semmisít meg.

A megérkezőhöz így szól: Jól van, derék és hű szolga,

hű voltál, adtam egy keveset neked, hogy velem lehess.

És hű voltál.

Amit neked adtam, abban sáfárcodtál,

most, íme tehát hozd egész önmagad,

legyen tied az én örökségem,

lépj be Urad örökébe, légy velem.

Nem szolgál vagy többet, hanem jóbarát.

És úgy beszélgetünk ezentúl, mint barát a baráttal.

Milyen kifürkészhetetlen Isten bölcsessége,

milyen átláthatatlanok az Ő útjai,

milyen csodálatosak Isten szándékai!

Ajándékot ad, végtelen kegyelmet, önmagát adja,

ingyen árasztja reád, érdemtelenre,

bűnösökért adja oda önmagát,

de íme gyöngyszemet is talál,

és gyöngyszemként vesz kezébe téged, elveszettet,

és a megtalált is örül a megtalálóval egyetlen örömet,

örül és dicsőíti, magasztalja ezt a bölcsességet.

Ámen.